

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 10 grudnia 2024 r.

DIH-2.707.42.2024.PS

DECYZJA DIH-2 Nr 38.2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej zwana: „kpa”, art. 9ca ust. 2 pkt 3, art. 35a pkt 11, art. 35c ust. 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209) dalej zwana: „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312, ze zm.) dalej zwana: „ustawą o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 2 października 2024 r. złożonego przez pełnomocnika FIEDOROWICZ Sp. z o.o. (zwanej dalej: „przedsiębiorcą” lub „stroną”) od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 września br., nakładającej na POLBIS AUTO Sp. z o.o. (obecna nazwa Fiedorowicz Sp. z o.o.) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w wysokości, o której mowa w art. 35c ust. 1 ww. ustawy, tj. w kwocie 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 i ust. 3 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli obowiązku umieszczania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, przez przedsiębiorcę wykonującego działalność w tym zakresie, **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako: „Warmińsko-Mazurski WIH”, „organ pierwszej instancji”), pismem z 14 maja br. zawiadomił przedsiębiorcę o zamiarze wszczęcia kontroli. W zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli jako zakres przedmiotowy kontroli wskazano „kontrola przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy z 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289) oraz kontrola przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209)”. Pismo zostało doręczone stronie 16 maja br.

Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego WIIH, działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr KNR.8356.158.2024 z 5 czerwca br., wszczęli kontrolę w stałym miejscu wykonywania działalności gospodarczej figurującym Krajowym Rejestrze Sądowym (dalej jako: „KRS”). Zgodnie z ww. upoważnieniem, zakres przedmiotowy kontroli był tożsamy z zakresem wskazanym w zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli. Czynności podjęto 5 czerwca br. w obecności kierownika działu sprzedaży [xx] i kierownika sprzedaży [x]. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych inspektorzy okazali legitymacje służbowe. W związku z brakiem osoby upoważnionej do reprezentowania spółki upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zostało wysłane pocztą 6 czerwca br.

W toku kontroli sprawdzono 6 pojazdów:

1. Audi A6 Limousine advanced 45 TFSI quattro - silnik spalinowy o zapłonie iskrowym (benzynowym) - pojazd posiada naniesione przez producenta i umieszczone w pobliżu korka wlewu paliwa symbole „E5” i „E10”, zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz. U. z 2021 r. poz. 1738) dalej zwanego: „rozporządzeniem w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego”;
2. Audi A4 Limousine advanced 35 TFSI quattro - silnik spalinowy o zapłonie iskrowym (benzynowym) - pojazd posiadał naniesione przez producenta i umieszczone w pobliżu korka wlewu paliwa symbole „E5” i „E10”, zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego;
3. Audi Q8 55 TFSI quattro - silnik spalinowy o zapłonie iskrowym (benzynowym) - pojazd posiadał naniesione przez producenta i umieszczone w pobliżu korka wlewu paliwa symbole „E5” i „E10”, zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego;
4. Volkswagen ID 4 Pro4MOTION- silnik elektryczny - pojazd posiadał naniesione przez producenta na gnieździe ładowania symbole „C”, „K” i „L”, zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Ministra Klimatu z 27 sierpnia 2020 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania lub ładowania pojazdów samochodowych takim paliwem (Dz. U. 2020 r. poz. 1560);
5. Volkswagen T Cross Special Edition-1.0TSI (115 km) DSG - silnik spalinowy o zapłonie iskrowym (benzynowym) - pojazd posiadał naniesione przez producenta i umieszczone w pobliżu korka wlewu paliwa symbole „E5” i „E10”, zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego;
6. Volkswagen Passat Variant Elegance 2.0-TDI (150 km) DGS - silnik wysokoprężny - pojazd posiadał naniesione przez producenta i umieszczone w pobliżu korka wlewu paliwa symbole „B7” i „XTL”, zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Ministra Klimatu z 27 sierpnia 2020 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania lub ładowania pojazdów samochodowych takim paliwem (Dz. U. 2020 r. poz. 1560).

W toku kontroli inspektorzy stwierdzili, że w przedłożonych instrukcjach obsługi i użytkownika oraz wyświetlaczach znajdujących się w niektórych pojazdach umieszczono w formie pisemnej informacje dotyczące poszczególnych rodzajów silników stosowanych w modelu wraz z opisem rodzaju paliwa jaki jest przeznaczony do stosowania silnika. Ponadto w instrukcjach obsługi umieszczono wyjaśnienia identyfikatorów.

Przedsiębiorca w miejscu sprzedaży nie uwidoczniał m.in. oznakowania zgodnego ze wzorem określonym, w rozporządzeniu w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego. Powyższe stanowi naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Do akt kontroli nr KNR.8361.148.2024 dołączono wydruk dokumentacji zdjęciowej obejmującej oznakowanie na kontrolowanych pojazdach, instrukcjach obsługi oraz standach reklamowych.

Protokół zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 10 czerwca br. Przedsiębiorca został pouczone o treści art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, tj. o prawie do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Protokół nr akt kontroli nr KNR.8361.148.2024 został podpisany bez uwag przez kierowników sprzedaży uczestniczących w kontroli. 11 czerwca br. do przedsiębiorcy wystosowano pismo, w którym poinformowano o przeprowadzonej kontroli, dołączając protokół kontroli.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i nie wniosła uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Pismem z 29 sierpnia br. Warmińsko-Mazurski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Pismo zostało doręczone 2 września br. Pismem z 9 września br. Warmińsko-Mazurski WIIH zawiadomił stronę o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego. Pismo zostało doręczone 11 września br.

Warmińsko-Mazurski WIIH, 17 września br., decyzją (sygn. KNR.8361.148.2024.GM), wymierzył przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), w związku z niewykonaniem obowiązku określonego w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, polegającego na umieszczeniu informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, przez przedsiębiorcę wykonującego działalność w tym zakresie. Decyzja została doręczona 19 września br.

3 października br. do siedziby Warmińsko-Mazurskiego WIIH wpłynęło odwołanie pełnomocnika strony od decyzji z 17 września br. Strona wniosła o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji. W treści pisma pełnomocnik zarzuca zaskarżonej decyzji

- 1) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 kpa. w związku z art. 77 § 1 kpa i art. 80 kpa, polegające na niewyjaśnieniu wszystkich, istotnych dla sprawy okoliczności; polegające na niepodjęciu wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia sprawy, braku zebrania i rozpatrzenia w sprawie całego

materiału dowodowego; w szczególności dokonania niewłaściwej oceny wagi naruszenia prawa;

- 2) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 189f § 1 ust. 1 kpa. lub art. 187 f § 2 kpa poprzez niezastosowanie instytucji odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Pełnomocnik strony wskazał, że standy reklamowe, znajdujące się przy pojazdach zostały sporządzone według wzorów przekazanych przez Importera, do stosowania których jest zobowiązana strona jako dystrybutor marki. Należy podkreślić, że w tych dokumentach znajduje się informacja o rodzaju paliw stosowanych do sprzedawanych pojazdów w formie pisemnej, natomiast brakowało znaków graficznych, określonych w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz. U. 2021 r. poz. 1738).

Strona po wskazaniu powyższego uchybienia niezwłocznie umieściła znaki graficzne na standach. Do odwołania załączono fotografie standów reklamowych, znajdujących się przy sprzedawanych pojazdach. Strona wskazała, że choć konsument został pozbawiony informacji o rodzaju paliwa stosowanego do pojazdów w formie znaku graficznego na informacji o sprzedawanym pojeździe, taka informacja w formie słownej znajdowała się na każdym standzie reklamowym znajdującym się przy pojazdach oferowanych do sprzedaży, odpowiednie oznaczenia graficzne znajdują się również na wlewach paliwa i w instrukcjach, co zabezpiecza konsumenta przed niebezpieczeństwem użycia nieprawidłowego paliwa do pojazdu. Zdaniem strony interes konsumenta został naruszony nieznacznie. Ponadto konsument będąc zainteresowany danym pojazdem otrzymuje pełną informację od sprzedawcy stale obecnego w salonie. Biorąc pod uwagę fakt, że jest to pierwsze stwierdzone naruszenie przepisów dotyczących graficznej informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdów oferowanych na sprzedaż strona stoi na stanowisku, że waga naruszenia w istocie jest znikoma. Strona stoi na stanowisku, że umieszczając znaki graficzne spełniła tym samym przesłanki wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Powołany art. 189f § 1 kpa statuuje dwie odrębne przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, przy czym, co istotne, zaistnienie przynajmniej jednej z nich obliguje organ administracji publicznej do odstąpienia od nałożenia tego rodzaju kary. Pełnomocnik Strony wskazał, że organ nie zastosował również procedury określonej w art. 189f § 2 kpa, zgodnie z którym w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć Stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa, powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody potwierdzające wykonanie postanowienia (art. 189f § 3 kpa).

Pismem z 25 października br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”, „organ drugiej instancji”, „organ odwoławczy”), zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie UOKiK. W piśmie organ

odwoławczy zwrócił się do strony o przestanie aktu notarialnego dotyczącego zmiany umowy spółki. Pismo zostało doręczone 4 listopada br. Prezes UOKiK, w związku z potrzebą umożliwienia stronie czynnego udziału w postępowaniu oraz zrealizowania służących jej uprawnień wynikających z art. 10 § 1 kpa tj. prawa wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych, pismem z 14 listopada br., przedłużył postępowanie do 12 grudnia br. Strona odebrała pismo 18 listopada br. Pełnomocnik spółki pismem z 22 listopada 2024 r. przystał akt notarialny numer 2251/2024 dotyczący zmiany umowy spółki o który organ zwrócił się do strony w piśmie z 25 października br. Zgodnie z jego treścią nastąpiła zmiana nazwy spółki z [xx] na obecną nazwę spółki, tj. [xx].

Rozpoznając odwołanie, Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, informacja o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu samochodowego jest umieszczana na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych - przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie. W myśl art. 9ca ust. 3 ww. ustawy informacje, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, umieszcza się w widocznym i dostępnym miejscu. Natomiast ust. 4 pkt 2 tego przepisu zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowego sposobu formułowania i udostępniania informacji, o których mowa w ust. 2.

Na podstawie upoważnienia zawartego w art. 9ca ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zostało wydane rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz. U. z 2021 r. poz. 1738) dalej zwane: „rozporządzenie w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego”. Rozporządzenie to zostało opublikowane 31 sierpnia 2021 r. i weszło w życie 1 stycznia 2022 r.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że rozporządzenie w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego ma na celu wprowadzenie do polskiego porządku prawnego jednolitych zasad

dotyczących sposobu oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego oraz formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego. Ponadto, państwa członkowskie Unii Europejskiej są zobowiązane do zastosowania w zakresie oznakowania miejsc tankowania pojazdów samochodowych paliwem ciekłym oraz rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego wg normy PN-EN 16942:2016 -11 Paliwa -- Identyfikacja zgodności pojazdu -- Graficzna forma informacji dla konsumenta. Zastosowanie w przedmiotowym rozporządzeniu w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego rozwiązań przewidzianych w normie PN-EN 16942:2016-11 dostosuje oznakowanie stosowane w Polsce do oznakowania stosowanego na terenie całej Unii Europejskiej.

Prezes UOKiK wskazuje, że w przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z wolą ustawodawcy znajduje zastosowanie sankcja wskazana w art. 35a pkt 11. Przepis ten stanowi, że: „Karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1-3.”. Przepis art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi, że „Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1-3, 6, 8 i 11-14, wynosi 5 000 zł.”.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że ustawodawca w sytuacji stwierdzenia zaistnienia naruszenia obowiązku z art. 9ca ust. 2 pkt 3 przewidział jednoznaczny mechanizm obligujący organ administracji do wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w określonej ustawowo wysokości. Wynika stąd, że fakt stwierdzenia naruszenia ww. obowiązku stanowi jedyną przesłankę zastosowania sankcji w postaci administracyjnej kary pieniężnej. Prezes UOKiK wyjaśnia, iż organ administracji wymierzając karę za naruszenia obowiązku z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie dysponuje instytucją uznania administracyjnego, lecz działa w ramach decyzji związanej.

Ze zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego niewątpliwie wynika, że strona w momencie wszczęcia kontroli nie wykonywała obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Fakt ten nie był przez przedsiębiorcę kwestionowany.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w tej sprawie ziszczyła się przesłanka wymierzenia sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w wysokości wskazanej w art. 35c ust. 1.

W związku z powyższym słuszne i zgodne z obowiązującym prawem było wymierzenie stronie przez Warmińsko - Mazurski WIIH sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w wysokości 5.000,00 zł wynikającej wprost z treści art. 35c ust. 1 tej ustawy.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zarzuty podniesione w odwołaniu są bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie.

Organ administracji wymierzając karę za naruszenia obowiązku z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw działa w ramach decyzji związanej.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f kpa poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy zdaniem strony istniały przesłanki do jego zastosowania, Prezes UOKiK po ponownym

przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Przeprowadzając ponownie postępowanie, Prezes UOKiK przeanalizował zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i przestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Prezes UOKiK wyjaśnia, co do obowiązków zawartych w przepisie art. 9ca ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że obowiązki wskazane w pkt 1 i 2 dotyczą producenta pojazdu samochodowego. Natomiast obowiązki przedsiębiorcy prowadzącego sprzedaż pojazdów silnikowych zostały określone w pkt 3 tego przepisu. Jak wynika z wpisu do KRS strona wykonuje działalność gospodarczą od 18 lutego 2009 r. Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem zostało opublikowane 31 sierpnia 2021 r. i weszło w życie 1 stycznia 2022 r. Od tego momentu strona zobowiązana była do uwidocznienia na terenie placówki informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu silnikowego. Przedsiębiorca winien znać przepisy powszechnie obowiązującego prawa dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej. Z akt sprawy wynika, że zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli zostało doręczone 16 maja br., a czynności w miejscu wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę wszczęto 5 czerwca br. Z powyższego wynika, że strona przez ponad 2 lata nie wykonywała ciężącego na niej obowiązku.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest ujednoczenie zasad dotyczących sposobu oznakowania oraz formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego. Zastosowanie w rozporządzeniu rozwiązań przewidzianych w normie PN-EN 16942:2016-11 dostosowuje oznakowanie stosowane w Polsce do oznakowania stosowanego na terenie całej Unii Europejskiej. Działanie to umożliwia użytkownikom pojazdów uzyskanie jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości informacji. W przypadku niedopełnienia tego obowiązku przez Przedsiębiorcę, nie można mówić zatem, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Dodatkowo należy zauważyć, iż Strona wprawdzie zaprzestała naruszenia prawa, ale czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej przez Warmińsko-Mazurskiego WIIH. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na stronę za to samo zachowanie tj. niewidocznienie informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu silnikowego nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub

wykroczenie skarbowe lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw niewypełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 skutkuje wymierzeniem administracyjnej kary pieniężnej, a organem do tego upoważnionym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w tym przypadku z uwagi na lokalizację kontrolowanej placówki do nałożenia kary był uprawniony wyłącznie Warmińsko-Mazurski WIH.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzaniu postępowania stwierdził, że materiał dowodowy zgromadzony w tej sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes UOKiK przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189f § 2 kpa. Pełnomocnik strony wskazał, że organ mógł zastosować procedurę zawartą w ww. artykule.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że w przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, usunięcie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 kpa. Na podstawie art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Strona była zobowiązana do uwidocznienia informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu silnikowego na terenie placówki, w której prowadzi działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży takich pojazdów i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Fakt ten nie był przez Przedsiębiorcę kwestionowany zarówno w kontroli jak i w odwołaniu.

Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie zaoferowania pojazdów silnikowych do sprzedaży. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W konsekwencji przepis art. 189f § 2 i 3 kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Pełnomocnik strony zarzucił organowi pierwszej instancji naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 kpa. w związku z art. 77 § 1 kpa i art. 80 kpa, polegające na niewyjaśnieniu wszystkich, istotnych dla sprawy okoliczności; polegające na niepodjęciu wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia sprawy, braku zebrania i rozpatrzenia w sprawie całego materiału dowodowego; w szczególności dokonania niewłaściwej oceny wagi naruszenia prawa

Organ odwoławczy stoi na stanowisku, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 kpa i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 kpa organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać ale i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, zwłaszcza w postępowaniach odnoszących się do podmiotów, którym organ przypisuje delikt administracyjny. Wyrażona w art. 7 kpa zasada prawdy obiektywnej

odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgodnie z art. 80 kpa organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Zdaniem Prezesa UOKiK zgromadzony materiał dowodowy umożliwia pełną i dogłębną analizę sprawy.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że organy oparły się na ustaleniach zawartych w protokole kontroli z 10 czerwca br. i załącznikach-fotografiach, które stanowią dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa oraz na materiale dowodowym zgromadzonym w aktach kontroli nr KNR.8361.148.2024. Z treści protokołu, niewątpliwie wynika, że w momencie wszczęcia kontroli 5 czerwca br. na terenie kontrolowanej placówki stwierdzono brak oznakowania zgodnego ze wzorem określonym w rozporządzeniu w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wbrew twierdzeniom strony wynika, że organ administracji prowadzący postępowanie w tej sprawie wyjaśnił w treści wydanej decyzji (strona nr 2-3 decyzji), że w placówce nie było wymaganego prawem oznakowania na standach reklamowych znajdujących się przy pojazdach oferowanych do sprzedaży a uzupełnienie oznakowania, które nastąpiło w wyniku kontroli Warmińsko-Mazurskiego WIIH, nie stanowi podstawy do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Przepis art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, że informacja o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego jest umieszczana na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, a art. 9ca ust. 3, że informacje, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, umieszcza się w widocznym i dostępnym miejscu. Na podstawie art. 9ca ust. 4 wydano rozporządzenie w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego, które przewiduje określony sposób oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego, a także formułowania i udostępniania informacji o stosowanych rodzajach paliwa ciekłego, w miejscach o których mowa w ust. 2 biorąc pod uwagę konieczność udzielania użytkownikom pojazdów samochodowych informacji na temat paliwa ciekłego dostępnego na stacji paliwowej lub stacji zakładowej oraz kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania, a w przypadku, gdy zostały wydane odpowiednie Polskie Normy, także ich postanowienia.

Ustawodawca jasno określił, jakie obowiązki spoczywają na placówkach oferujących pojazdy silnikowe na sprzedaż. Przedsiębiorca nie ma swobody w tym zakresie, co należy oznakować identyfikatorami. Także sam identyfikator został jasno określony zarówno szata graficzna jak i rozmiar etykiety.

Przepis art. 35a pkt 11 ww. ustawy stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 2 pkt.3 i ust. 3. Z treści przytoczonych przepisów wynika, że ustawodawca w sytuacji stwierdzenia naruszenia obowiązków z art. 9ca ust. 1-3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw związał organ wydający decyzję o karze do zastosowania sankcji, o której mowa w art. 35a pkt 11. Prezes UOKiK wskazuje, że w momencie wszczęcia kontroli 5 czerwca

2024 r. brak było oznaczeń zgodnych z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego.

W świetle powyższego zarzuty naruszenia art. 7 w zw. z art. 77 § 1 i art. 80 kpa są bezpodstawne.

Pełnomocnik spółki przystał akt notarialny dotyczący zmiany umowy spółki, o który organ zwrócił się do strony w piśmie z 25 października br. Dlatego też organ wydał decyzję zgodnie z aktualnym odpisem KRS nr 0000323903 na obecną nazwę spółki, tj. Fiedorowicz Sp. z o.o.

Podsumowując, w ocenie Prezesa UOKiK, okoliczności wskazane w treści odwołania strony, nie stanowią przesłanek do stwierdzenia uchylenia zaskarżonej decyzji Warmińsko-Mazurskiego WIIH z 17 września br. (sygn. KNR.8361.148.2024.GM).

W związku z powyższym, wymierzoną administracyjną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji Warmińsko-Mazurski WIIH z 17 września br. (sygn. KNR.8361.148.2024.GM), w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowno-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1, ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935);

§ 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1) [xxxxx]

2) Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej